

Жили собі колись четверо маленьких кроленят, три сестрички й один братик, а звалися вони так —

Вухасточка,

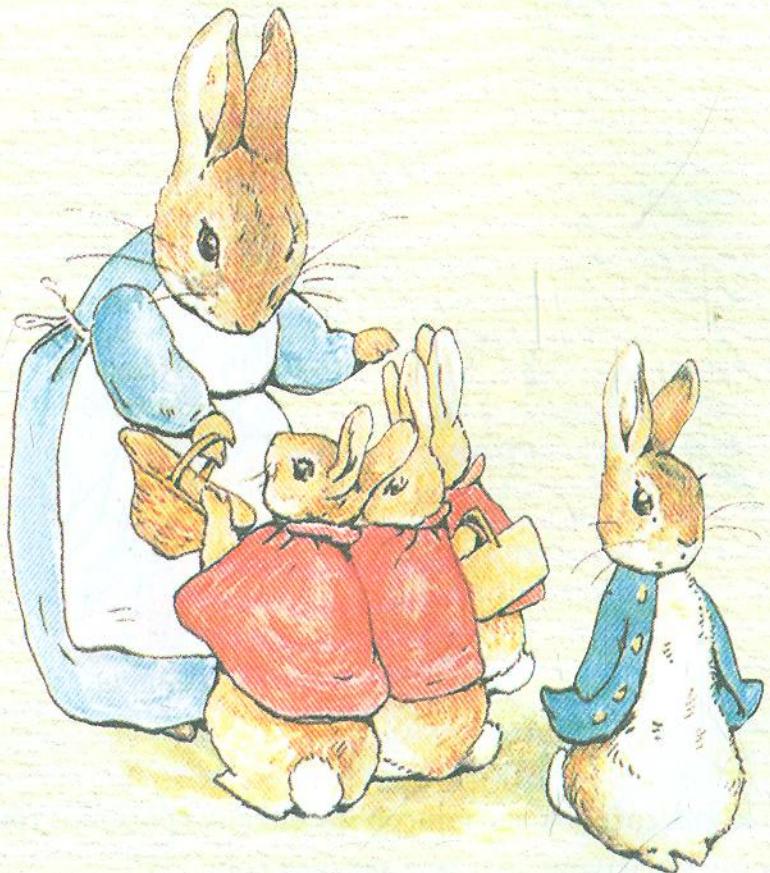
Пухнасточка,

Любуська

і Пітер.

Жили вони зі своєю Матусею на піщаному пагорбі під коренями великої-великої ялини.

— Послухайте, мої дорогенькі, — сказала мама місіс Кріль одного ранку. — Ви можете піти на поле чи прогулятися по стежці, але тільки не ходіть на город містечка Мак-Грегора: саме там із вашим батьком трапилося нещастя, місіс Мак-Грегор спекла з нього пиріг із кролячиною.

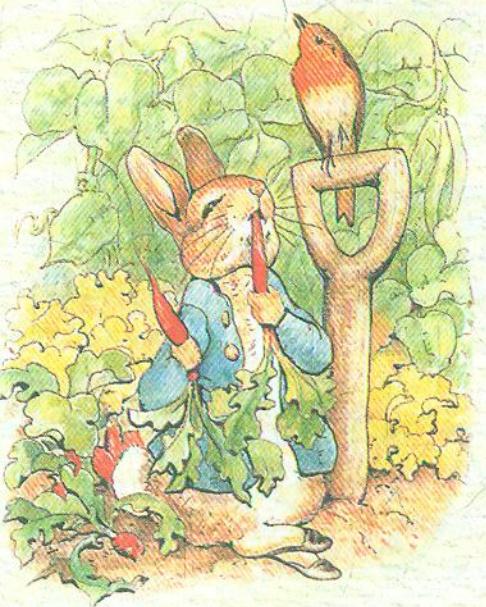
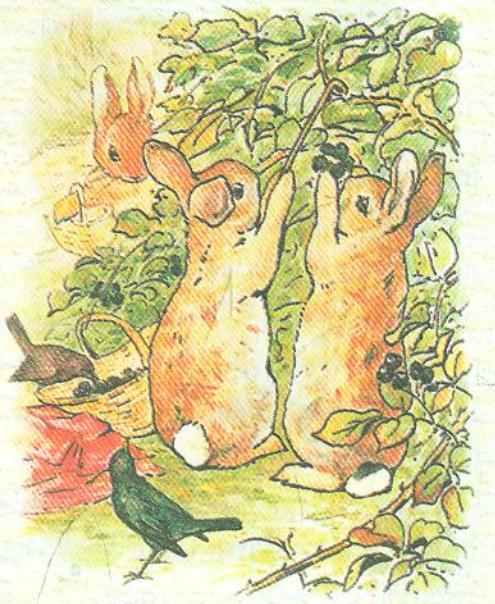
— Ну, біжіть собі, і не потрапляйте в халепу! А я йду в справах.

Тоді місіс Кріль узяла кошика й парасольку та й подалася через ліс до пекарні. Там вона купила буханець чорного хліба і п'ять булочок із порічкою.

Вухасточка, Пухнасточка й Любуська, які були слухняними маленькими кроленятками, пішли уздовж стежки збирати ожину.

А от Пітер, який був справжній шибайголова, побіг прямісінько на город містера Мак-Грегора, на який прописнувся попід хвірткою.

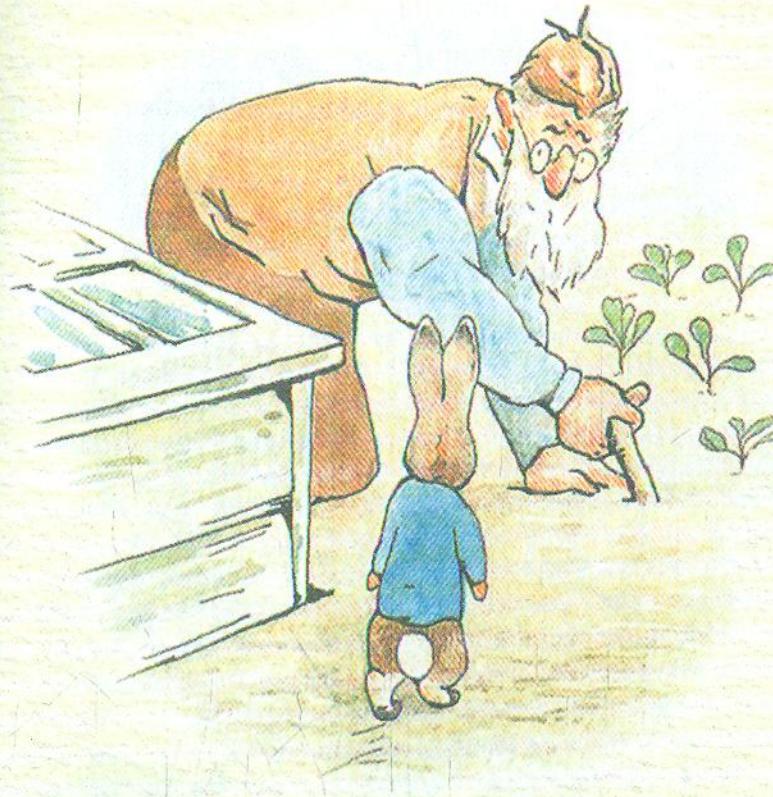

Спочатку він поїв трохи салату й трохи квасолі, а потім покушував трохи редьки.

А потім, коли йому стало недобре, пішов пошукати собі петрушки.

Але за рогом теплиці для огірків на кого б він ішё міг натрапити? Звісно ж, на самого містера Мак-Грегора!

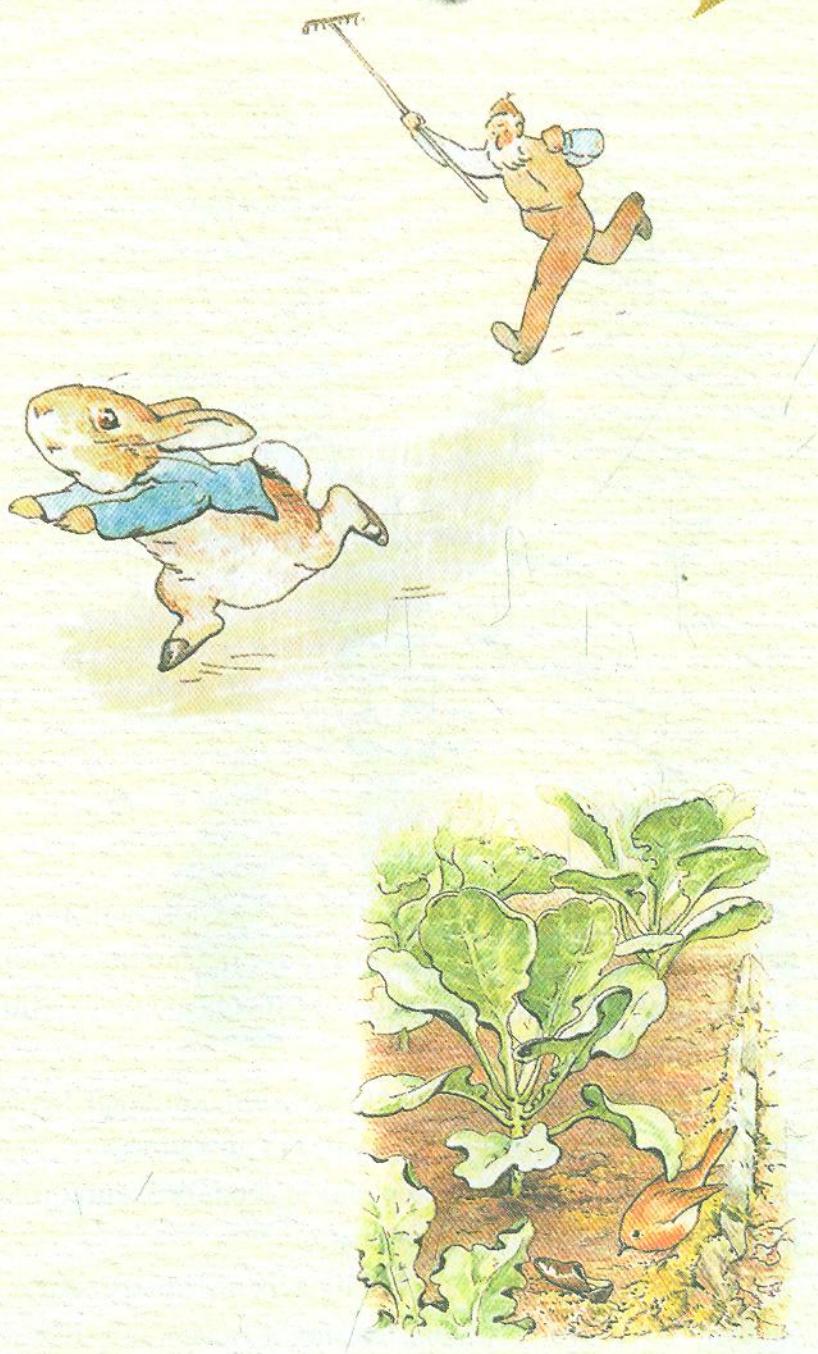

Містер Мак-Грегор стояв на землі рабки й висаджував капустяну розсаду, але він тут же підскочив і побіг за Пітером, розмахуючи граблями й горлаючи: — Тримайте злодія!

Пітер страшенно перелякався; він кинувся через увесь город, бо ж забув дорогу назад до хвіртки.

Він загубив один свій черевик на грядці з капустою, а другий — на грядці з картоплею.

Позбувшись їх, він помчав на всіх чотирьох лапах, і це було набагато швидше, так що, я гадаю, він цілком

міг би і втекти, якби на свою біду не влетів у сітку, якою були накриті кущі агрусу, й не зачепився там великими гудзиками своєї курточки. Це була синя курточка з мідними гудзиками, ще зовсім нова.

Пітер уже був подумав, що пропав, і заплакав рясними слізами; але його схлипування почули горобці, з якими він дружив. Вони прилетіли до нього дуже стурбовані й почали його вмовляти, аби він не здавався, а, навпаки, напружив усі сили.